

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ProRail NV

Pârâte: Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV, FAG Kugelfischer GmbH

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Hof van Cassatie van België — Interpretarea articolelor 1 și 17 din Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială (JO L 174, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 138) și a articolului 33 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială („Bruxelles I”) (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) — Îndeplinirea directă a actului de cercetare de către instanța solicitantă — Desemnarea unui expert și încredințarea în sarcina acestuia, de către instanțele unui stat membru, a unei misiuni care trebuie să se desfășoare parțial pe teritoriul instanțelor în cauză și parțial pe teritoriul unui alt stat membru — Aplicare obligatorie sau neobligatorie a mecanismului prevăzut la articolul 17 din Regulamentul nr. 1206/2001

Dispozitivul

1. Articolul 1 alineatul (1) litera (b) și articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială trebuie interpretate în sensul că instanța unui stat membru care dorește ca un act de cercetare încredințat unui expert să fie efectuat pe teritoriul altui stat membru nu este neapărat obligată să recurgă la mijlocul de obținere a probelor prevăzut de aceste dispoziții pentru a putea dispune efectuarea acestui act de cercetare.

(¹) JO C 269, 10.9.2011.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 februarie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Constitucional Madrid — Spania) — Procedură penală împotriva Stefano Melloni

(Cauza C-399/11) (¹)

(Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Mandat european de arestare — Proceduri de predare între statele membre — Decizii pronunțate în urma unui proces la care persoana în cauză nu a fost prezentă în persoană — Executarea unei pedepse pronunțate în lipsă — Posibilitate de revizuire a hotărârii)

(2013/C 114/16)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Constitucional Madrid

Părțile din procedura penală principală

Procedură penală împotriva: Stefano Melloni

Cealaltă parte: Ministerio Fiscal

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Tribunal Constitucional Madrid — Interpretarea articolului 4a Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3), astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009 de modificare a Deciziilor-cadru 2002/584/JAI, 2005/214/JAI, 2006/783/JAI, 2008/909/JAI și 2008/947/JAI, de consolidare a drepturilor procedurale ale persoanelor și de încurajare a aplicării principiului recunoașterii reciproce cu privire la deciziile pronunțate în absența persoanei în cauză de la proces (JO L 81, p. 24) și a articolelor 47, 48 și 53 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Decizii pronunțate în urma unui proces la care persoana interesată nu a compărut — Executarea unei pedepse pronunțate în lipsă — Posibilitate de revizuire a hotărârii

Dispozitivul

1. Articolul 4a alineatul (1) din Decizia cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretat în sensul că se opune ca autoritatea judiciară de executare, în cazurile menționate în această dispoziție, să supună executarea unui mandat european de arestare emis în scopul executării unei pedepse condiției ca respectiva hotărâre de condamnare pronunțată în lipsă să poată fi revizuită în statul membru emitent.
2. Articolul 4a alineatul (1) din Decizia cadru 2002/584, astfel cum a fost modificată prin Decizia cadru 2009/299, este compatibil cu cerințele care decurg din articolul 47 și din articolul 48 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
3. Articolul 53 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că nu permite unui stat membru să condiționeze predarea unei persoane condamnate în lipsă de posibilitatea ca hotărârea de condamnare să fie supusă revizuirii în statul membru emitent, cu scopul de a evita să se aducă atingere dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare garantate de constituția acestuia.

(¹) JO C 290, 1.10.2011.